

Раціональні кадри

ЩОТИЖНЕВА ГАЗЕТА КОЛЕКТИВУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 32 (492)

П'ятниця, 23 жовтня 1992 року.

Телефони редакції:
4-74-17, 22-68.

Відкритий депутатський запит

НАРОДНОГО ДЕПУТАТА УКРАЇНИ, РЕКТОРА ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ, АКАДЕМІКА
МОКІНА Б. І. ГЛАВІ ВІННИЦЬКОЇ ДЕРЖАВНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ ТОВ. ДІДИКУ М. А.

Шановний Миколо Анатолійовичу!
Прошу дати мені відповідь — чи не прийшли Ви уже до висновку, що питаннями культури Ваш заступник пан Ільчук М. М. відати не може?

Якщо для такого висновку у Вас все ж таки не вистачає фактів, я Вам наведу ще один, на перший погляд, може, й незначний, але дуже характерний.

16 жовтня, не поставивши до відома ректора інституту, не зважаючи на те, що я був у вузі, і не отримавши дозволу або запрошення від інших членів вузівської адміністрації, на третій парі занять в нашому культурно-художньому центрі з'явився Ваш заступник пан Ільчук М. М. з командою і почав, в буквальному розумінні слова, вриватися в художні зали, які до 14.00 виконують виключно функції учбових лабораторій кафедри історії та теорії культури, і в яких у цей час проходили заняття із студентами за розкладом. Я Вам нагадаю, що згідно вузівського статуту, під час занять, крім викладача, навіть міністр має право заходити в студентську аудиторію лише з дозволу ректора. Пан Ільчук М. М. з командою, вриваючись без попередження у зали культурно-художнього центру, своєю ходиною, запитаннями, розмовами і репліками відволікав викладачів від роботи із студентами, що фактично призвело до зриву занять.

Крім того, він примусив лаборантів центру відкрити йому ті зали, які не були задіяні в навчальному процесі на цій парі, чого теж без дозволу адміністрації вузу не мав права робити.

Така поведінка людини, якій Вами доручено відати питаннями культури і виховання людей, викликала обурення як викладачів кафедри історії й теорії культури, так і ректорату, який, до речі, зібрався на своє чергове засідання через 15 хвилин після від'їзду пана Ільчука М. М.

Нагадаю, Миколо Анатолійовичу, що наш інститут входить в сферу діяльності іншого Вашого заступника — інтелігентного, розумного пана Дровозюка С. І., а не пана Ільчука М. М. Останнього, до речі, у вузі ще пам'ятають як посереднього викладача наукового комунізму та

апологета марксизму - лєнінізму. Не будучи нашим прямим начальством, пан Ільчук М. М. взагалі повинен відвідувати зали нашого центру тільки в ролі екскурсанта після 14.00, оскільки, нагадаю, до 14.00 ці зали використовуються виключно, як навчальні лабораторії. Між іншим, інформацію про такий розклад роботи залів культурно-художнього центру, як засвідчив голова профкому студентів Бондар В. С., пан Ільчук М. М. мав, але зважити на це не захотів.

Хочу нагадати, що навіть всевладні секретарі обкому КПРС в недалекому минулому приходили у вузівські аудиторії лише після отримання дозволу або запрошення від адміністрації вузу, і цього не слід забувати вчорашньому директору курсів марксизму-лєнінізму при будинку політосвіти панові Ільчуку М. М.

Мені стало відомо, Миколо Анатолійовичу, що затвердження нагорі, запропонованих Вами заступників глави обласної державної адміністрації, залежало від того, візьмете чи ні Ви одним із них пана Ільчука М. М., якому ця посада надавалась як нагорода за заслуги в організації збору підписів на користь Леоніда Макаровича в президентській кампанії. І те, що під тиском адміністрації президента, Ви поставили його своїм заступником з питань культури, не дає панові Ільчуку М. М. права вести себе у невідповідному йому вузі, як у власній ватчині.

Якщо Ви, шановний Миколо Анатолійовичу, вважаєте, що цього факту недостатньо, щоб зробити остаточний висновок про невідповідність пана Ільчука М. М. посаді, яку він обіймає, то, принаймні, порадьте цьому «діячеві культури» принести вибачення колективі культурно-художнього центру і адміністрації вузу за його, м'яко кажучи, нетактовну поведінку.

Закінчити свій запит до Вас я хочу ще одним запитанням: «А, може, краще, нехай пан Ільчук М. М. буде заступником без портфеля?» — зарплата йому йтиме, а шкоди він не завдасть ніякої.

З повагою Б. МОКІН.

«Хочу в Росію»

Треба сподіватись, що невдовзі за те, що обманув дурних хохлів, йому присвоять звання Героя Росії.

Та хіба треба, щоб нас дурили росіяни, якщо нас дурять свої?

40 цукрових заводів, на область за те, що обманув дурних хохлів, йому присвоять звання Героя Росії. Та хіба треба, щоб нас дурили росіяни, якщо нас дурять свої?

40 цукрових заводів, на область за те, що обманув дурних хохлів, йому присвоять звання Героя Росії. Та хіба треба, щоб нас дурили росіяни, якщо нас дурять свої?

40 цукрових заводів, на область за те, що обманув дурних хохлів, йому присвоять звання Героя Росії. Та хіба треба, щоб нас дурили росіяни, якщо нас дурять свої?

40 цукрових заводів, на область за те, що обманув дурних хохлів, йому присвоять звання Героя Росії. Та хіба треба, щоб нас дурили росіяни, якщо нас дурять свої?

40 цукрових заводів, на область за те, що обманув дурних хохлів, йому присвоять звання Героя Росії. Та хіба треба, щоб нас дурили росіяни, якщо нас дурять свої?

40 цукрових заводів, на область за те, що обманув дурних хохлів, йому присвоять звання Героя Росії. Та хіба треба, щоб нас дурили росіяни, якщо нас дурять свої?

40 цукрових заводів, на область за те, що обманув дурних хохлів, йому присвоять звання Героя Росії. Та хіба треба, щоб нас дурили росіяни, якщо нас дурять свої?

40 цукрових заводів, на область за те, що обманув дурних хохлів, йому присвоять звання Героя Росії. Та хіба треба, щоб нас дурили росіяни, якщо нас дурять свої?

40 цукрових заводів, на область за те, що обманув дурних хохлів, йому присвоять звання Героя Росії. Та хіба треба, щоб нас дурили росіяни, якщо нас дурять свої?

40 цукрових заводів, на область за те, що обманув дурних хохлів, йому присвоять звання Героя Росії. Та хіба треба, щоб нас дурили росіяни, якщо нас дурять свої?

40 цукрових заводів, на область за те, що обманув дурних хохлів, йому присвоять звання Героя Росії. Та хіба треба, щоб нас дурили росіяни, якщо нас дурять свої?

40 цукрових заводів, на область за те, що обманув дурних хохлів, йому присвоять звання Героя Росії. Та хіба треба, щоб нас дурили росіяни, якщо нас дурять свої?

40 цукрових заводів, на область за те, що обманув дурних хохлів, йому присвоять звання Героя Росії. Та хіба треба, щоб нас дурили росіяни, якщо нас дурять свої?

40 цукрових заводів, на область за те, що обманув дурних хохлів, йому присвоять звання Героя Росії. Та хіба треба, щоб нас дурили росіяни, якщо нас дурять свої?

40 цукрових заводів, на область за те, що обманув дурних хохлів, йому присвоять звання Героя Росії. Та хіба треба, щоб нас дурили росіяни, якщо нас дурять свої?

40 цукрових заводів, на область за те, що обманув дурних хохлів, йому присвоять звання Героя Росії. Та хіба треба, щоб нас дурили росіяни, якщо нас дурять свої?

40 цукрових заводів, на область за те, що обманув дурних хохлів, йому присвоять звання Героя Росії. Та хіба треба, щоб нас дурили росіяни, якщо нас дурять свої?

40 цукрових заводів, на область за те, що обманув дурних хохлів, йому присвоять звання Героя Росії. Та хіба треба, щоб нас дурили росіяни, якщо нас дурять свої?

40 цукрових заводів, на область за те, що обманув дурних хохлів, йому присвоять звання Героя Росії. Та хіба треба, щоб нас дурили росіяни, якщо нас дурять свої?

40 цукрових заводів, на область за те, що обманув дурних хохлів, йому присвоять звання Героя Росії. Та хіба треба, щоб нас дурили росіяни, якщо нас дурять свої?

40 цукрових заводів, на область за те, що обманув дурних хохлів, йому присвоять звання Героя Росії. Та хіба треба, щоб нас дурили росіяни, якщо нас дурять свої?

40 цукрових заводів, на область за те, що обманув дурних хохлів, йому присвоять звання Героя Росії. Та хіба треба, щоб нас дурили росіяни, якщо нас дурять свої?

40 цукрових заводів, на область за те, що обманув дурних хохлів, йому присвоять звання Героя Росії. Та хіба треба, щоб нас дурили росіяни, якщо нас дурять свої?

40 цукрових заводів, на область за те, що обманув дурних хохлів, йому присвоять звання Героя Росії. Та хіба треба, щоб нас дурили росіяни, якщо нас дурять свої?

40 цукрових заводів, на область за те, що обманув дурних хохлів, йому присвоять звання Героя Росії. Та хіба треба, щоб нас дурили росіяни, якщо нас дурять свої?

40 цукрових заводів, на область за те, що обманув дурних хохлів, йому присвоять звання Героя Росії. Та хіба треба, щоб нас дурили росіяни, якщо нас дурять свої?

Міцніють наукові зв'язки

ПРИЄМНО, що наш інститут користується чималим авторитетом в наукових колах України і за її межами. Інтерес до нього викликає плодотворна творча діяльність наших учених. Імена таких дослідників і спеціалістів, як академіки Б. І. Мокін, М. А. Філіпюк, О. П. Стахов, доктори наук А. О. Жуков, М. Ф. Дружков, В. П. Кожемяко, Ю. С. Данилюк, О. П. Ротштейн, та інші відомі в США, Канаді, Франції, Німеччині, Китаї. Тож почастішали візити до ВПІ гостей з ближнього і дальнього зарубіжжя.

У свою чергу і наші учені беруть участь в наукових форумах, що щільно відбуваються у вузах інших міст України і інших держав світу.

Представницьким був вініницький склад учасників на науково-технічній конференції «Приладобудування-92», яка відбулася в Керчі. В її програму були включені доповіді і інформації академіка, голови Міжнародного координаційного центру «Негатроніка» М. А. Філіпюка, професорів В. П. Кожемяко, Ю. С. Данилюка, О. П. Стахова, декана ФРЕ В. М. Кичана, кандидата технічних наук А. М. Мироненко та інших.

За активну участь в організації та проведенні форуму оргкомітет конференції оголосив подяку М. А. Філіпюку та А. М. Мироненку.

Наш кореспондент попросив викладача кафедри автоматизації проектування кандидата технічних наук Аллу Миколаївну Мироненко відповісти на кілька запитань про керченську конференцію.

— Снажність, будь ласка, яке враження залишилось у вас від цієї конференції?

— Насамперед вона була проведена на високому рівні при найширшій, як кажуть,

географії. Приїхали науковці з Москви, Санкт-Петербурга, Вільнюса, Києва, Тули, Миколаєва, Владивостока, але найбільше було, мабуть, вінчан — з політехі і медичного інституту. (останніх цікавили проблеми медичного приладобудування).

Конференція вдалась насамперед тому, що її організаторами був не тільки Керченський морський технологічний інститут, який надав приміщення, а й ряд промислових підприємств, зокрема, Камішбурунський залізничний комбінат, судноремонтний завод «Залив» та інші. Об'єдналися, так — мовити, наука і практика.

Працювало п'ять секцій. На двох і я виступила.

Це був зацікавлений обмін думками, на якому всі мали що слухати і що сказати.

— Крім пленарних і секційних засідань, які ще були заходи?

— Організатори конференції подбали і про вільний час учасників, розробили змістовну культурну програму. Ми взяли участь в екскурсії по місту-герою Керчі, їздили в Судак і Новий Світ, відвідали кінно-спортивну базу, тенісний корт, а перед відкриттям конференції за чашкою чаю мали дружні бесіди.

— Сподобалось місто?

— А я в Керчі не вперше.

Вже давно маю тісні наукові зв'язки з науковцями Кер-

ченського морського технологічного інституту, зокрема, директором Юрієм Тимофійовичем Іларіоновим, іншими колегами з цього вузу. Обмінюємося візитами, науковими розробками і планами.

Місто досить цікаве, по своєму неповторне, так би мовити, багатопрофільне. Далеко за його межами відомі промислові підприємства, зокрема, суднобудівний завод «Залив». Значного розвитку набули рибпромислова і добувна галузі, є міцна науково-дослідна база, популярністю користується курортна зона.

— До речі, як ви оцінюєте громадсько-політичну обстановку в Керчі, адже деструктивні, сепаратистські сили в Криму будуть намагатися відірвати автономну республіку від України, посіяти вороже ставлення до українців?

— Я не відчувала цього в Керчі. Можливо тому, що це промислове місто, яке зв'язане з іншими регіонами України багатьма економічними, науковими, культурними і просто дружніми узами, які розвивалися віками. Розірвати їх, чи переорієнтувати на якусь іншу державу — значить, собі ж нашкочити. Та й вплив РДК не знаходить тут ґрунту.

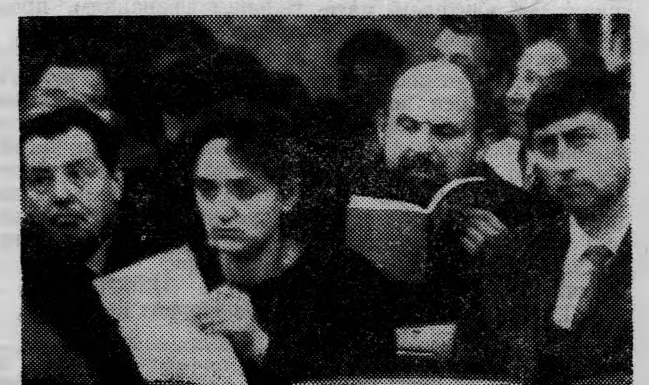
Звісно, економічна криза не обминула і керчан. Більше всього постраждали суднобудівна промисловість, рибні промисли. Зменшилась

кількість замовлень на їхню продукцію, з'явилися проблеми зайнятості. Але трудові колективи знаходять можливість утримуватись «на плаву». І в цьому теж важливу роль відіграють ділові зв'язки з сусідніми українськими областями. Наприклад, всупереч всьому, почав розквітати тамтешній залізничний комбінат, який перепрофілював своє виробництво на виготовлення деталей для металургійних заводів Кривого Рогу і Запоріжжя.

Взаємовигідні стосунки налагодили ряд підприємств і науково-дослідних організацій Керчі з Миколаєвом, Херсоном, Донбасом, а також Вінницею.

І в особистих взаєминах керчан з іншими громадянами України не виникає непорозумінь. Хоч населення там змішане і в спілкуванні переважає російська мова, українську розуміють і сприймають доброзичливо. Тут можна почути на вулицях, в транспорті. До речі, свій виступ на конференції завідувач кафедри хімії ВПІ професор Г. А. Корчинський провів на українській мові.

Коли виїжджали додому, працівники пансіонату, в якому ми проживали, організували нам теплі проводи і на змішаній російсько-українській мові запрошували: «Друзья—українцы, приезжайте к нам отдыхать, на выходные!».

В. ІВЧЕНКО.

Три дні в нашому інституті тривала республіканська науково-методична конференція «Проблеми гуманізації технічної освіти».

На знімках: під час конференції. Виступає заступник начальника кабінету вищої освіти Мінвузу України К. М. Левківський.

Фото С. Лісового.

ЮВІЛЕЙ

Його мало
хто знає

Цього року виповнилося сто років від дня народження видатного українського математика Михайла Пилиповича Кравчука. Дата внесена в календар ЮНЕСКО і вже одне це свідчить про те, як високо цінуються в світі ім'я і заслуги людини, про яку у нас майже зовсім не знають.

Пам'яті М. П. Кравчука — 22—28 вересня 1992 року була присвячена міжнародна конференція, влаштована Інститутом математики АН України та Луцьким державним педагогічним інститутом. Участь у ній взяли кращі математики України, ближнього зарубіжжя та гості з Потсдаму, Антверпену, Риму, Йорданії, Сіднею, Єрусалиму. В Києві було відкрито меморіальну дошку, а в Луцьку — пам'ятник ювіляру.

Ще одна конференція відбулася в Київському політехнічному інституті і цінність її в тому, що вона була організована студентами.

Хто ж такий М. П. Кравчук, чіе ім'я так високо шанується в математичних колах? Чому його ім'я носить математична академія Львова? Чому з ним листувались такі видатні математики початку нашого століття, як Ж. Адамар, Д. Курант, Д. Гільберт?

М. П. Кравчук народився в с. Човниці, Ківерцівського району поблизу Луцька 27 вересня 1892 року в сім'ї землеміра. Початкову освіту здобував дома. 1901 року сім'я переїздить до Луцька, де майбутній математик через чотирьох років закінчує гімназію і став студентом фізико-математичного факультету в університеті імені святого Володимира. Лекції читали і вели семінари такі математичні світила, як В. П. Ермачков, Д. О. Граве, Г. В. Пфейфер, Б. Н. Букрєв.

Перші наукові праці М. Кравчука з'являються ще в студентські роки. Природно, що його залучають професорським студентом при університеті, але тут почалася війна і він переїздить до Москви, слухає лекції М. М. Лузіна, і як тільки випадає нагода, знову вертає до Львова, щоб продовжити навчання і в 1917 році читає першу пробну лекцію, з чого й починається його велика викладацька дорога. А викладав він у найпрестижніших навчальних закладах — рідному університеті, і в II-й гімназії Києва, в електротехнічній школі, архітектурному, політехнічному, народної освіти, ветеринарному, сільськогосподарському інститутах. Особливе значення в його житті мали 1919 — 1921 рр., коли був директором школи та вчителем математики в Саварці Богуславського району на Київщині. Тут з незвичайною силою розкрився його талант педагога, виявилася велика любов до дітей, яку він проніс через усе життя, багато працював для дитячої освіти, став у 1935 році організатором першої на Україні математичної олімпіади для школярів.

А. ДЕМ'ЯНЧУК, докторант інституту.

ЩО НА ПЕРШІЙ ПАРІ?

ПРОПОЗИЦІЯ

Скільки неприємностей щоразу маємо на початку навчального року внаслідок невмілого складання розкладів занять на факультетах. А їх тепер лише на стаціонарі аж дев'ять. Погляньте на будь-який розклад, і ви побачите, що на першому плані красується фізиковання. Цей предмет йде першою парою, зате історія або фізика — на четвертій парі (наприклад, на 1 курсі ФРЕ в групі 1-ЗРТ у середу перша пара — фізиковання).

Хіба ж може студент після футболу відразу переключитися з 4-ої на першу швидкість і отримати позитивну оцінку з математики чи фізики?

На мою думку, слід відмовитися, як це зробили в КПІ, ХПІ, ЛПІ, КТІ та інших вузах, від практики планування фізиковання в першій половині дня, переїсши цей предмет на другу (після 16.00)?

О. СУП'ЯН, студент гр. ЗРТ-92.

Нове в патентуванні

Якби можна було порухати, скільки винаходів, раціоналізацій, всіляких технічних вдосконалень запатентовано службами й науковцями Інституту з тих пір, як він існує, то ця арифметика, либонь, вилилася б у п'ятизначну цифру. Патенти пеклися, як млинці, на кожній, навіть крихітній сковорідці технічного ентузіазму. В принципі, це наче й непогано, але річ у тому, що патентувалося все без розбору і автор одержував за свідцтво кілька десятків — як не як, а копія...

Тим часом, світова практика відрізняється від нашої дуже істотно. Патент розглядається, як власність, за його реєстрацію платять не автору, а навпаки — автор сам платить, а по тому розпоряджається ним, як товаром, котрий можна продати, якщо, звичайно, його куплять.

Віднині така практика запроваджується і в Україні. Отже, держайте, науковці! Все тепер залежить від вас. Якщо винайдете щось таке, що змусить діловий світ не рахуватися з грішми, то зразу станете багатими.

КАШПРОВСЬКИЙ ХОЧЕ В КОСМОНАВТИ

Несправедливість, допущена щодо психотерапевта Анастасія Кашпировського, стала предметом засідання тінювого кабінету Володимира Жиріновського. Як з'ясувалося, Кашпировський вирішив стати космонавтом, у зв'язку з чим попросив для себе непланового польоту на 1993-й рік, пропонуючи оплатити його валюту. Однак одержав відмову від космонавта Рюміна, котрий є заступником гендиректора НВО «Енергія», на тій як

вказується, підставі, що розклад стартів складено на три роки вперед.

«Це просто відписка, — так прокоментував відповідь Кашпировський. — Вони навіть не зустрілися зі мною». І пообіцяв домогтися свого. За підсумками засідання тінювий кабінет Жиріновського направив заяву протесту на адресу російського космічного агентства.

«Московский комсомолец».

(Початок в номерах 27, 29, 31).

Ви можете негайно розпочати навчання незвичайному запам'ятовуванню. Та навряд, маючи навіть тренувану пам'ять, зможете запам'ятати список з двадцяти предметів, логічно не зв'язаних між собою. Але ви будете здатні на такий подвиг, прочитавши і вивчивши главу, яку пропонуємо вам зараз.

Перед тим, як перейти до справи, я повинен пояснити, що тренування вашої пам'яті буде базуватися на образах і картинах. Причому успіх залежатиме від того, чи вдасться вам зробити ці образи і картини забавними. Ось двадцять предметів, які ви повинні запам'ятати за короткий час: килим, пляшка, ліжко, риба, крісло, вікно, телефон, сигарета, цвях, друкарська машинка, черевик, мікрофон, ручка, телевізор, тарілка, горіх, автомобіль, кавоварка, цеглина.

Одна людина сказала, що метод — це мати пам'ять. Отже, я буду навчати вас методом зв'язок. Постараємось подумки створити забавну картину з перерахованих двадцяти предметів. Не хвилюйтесь. Це всього лиш дитяча гра. Ви повинні намалювати про себе яскравий образ — не літери, не слова, а саме яскраву картину.

Тепер ви починаєте безпосередньо тренувати вашу пам'ять. Вам потрібно асоціювати килим з папером.

Асоціація повинна бути якомога алогічнішою, навіть смішною. Наприклад, ви можете уявити ваш домашній килим паперовим. Уявіть, що ви гуляєте по цьому килиму, зробить спробу почути шест під ногами. Лист папе-

Як розвинути
сильну пам'ять?

Гаррі Лорейн

ру, що лежить на килимі, не підійде — це надто логічно. Логічна асоціація не сприяє запам'ятовуванню.

Йдемо далі — зв'яжіть папір з пляшкою. Про килим поки-що забудьте. Конструйте наступний образ: папір + пляшка. Уявіть собі, що ви з усіх боків читаете велику пляшку, на якій, мов на папері, написано лист.

Або, скажімо, пляшку, з якої, замість очікуваного лимонаду, виповзає жований папір. Не варто довго шукати більш вдалу зв'язку — перша, яка прийшла вам в голову, щоб вона була досить нелогічною або смішною.

Далі йде ліжко. Можна уявити, що ви спите в пляшці або ковтаєте кефір, що летить з ліжка. Добре роздивіться це подумки і перестаньте думати.

Наступний предмет — риба. Припустимо, ви збиралися лягти спати, а на вашому ліжку — гігантська риба.

Тепер — риба і крісло. Хай гігантська риба сидить в кріслі або крісло має форму риби.

Крісло і вікно — уявіть собі, що ставите крісло, замість підлоги, на вікно. Уявили? Йдемо далі.

Вікно і телефон. Це може бути вікно у вигляді великого телефонного диска.

Телефон і сигарета. Ви курите телефонну трубку,

Хто їде в Австрію, хто в Китай, а мені захотілося туди, де тінь плутається під ногами — на екватор. От крокую, значить, по схилу вулкана Пічікча, вулицями міста Кіто — столиці Еквадора. Заходжу в лавку сувернірів, щоб щось своїм купити, а із-за прилавку до мене усміхається гарна дівчина, ще й російською мовою промовляє.

І ту ж мить розтанув мій корабель мрій і я побачив себе в вестибюлі нульового корпусу нашого інституту, де іноземні студенти розгорнули виставку-продаж сувернірів на честь 500-ліття відкриття Америки.

Дістаю фотоапарат і фотографую красуню-студентку ВПІ Марту Амплудію — дівчину з далекої екваторіальної країни Еквадор.

Це було минулого тижня 14 жовтня.

Фото і текст Степана ЛІСОВОГО.

ви веде замість машини великого горіха.

Автомобіль і кавоварка. Велика кавоварка править автомобілем або кава вариться в автомобілі, що стоїть на конфорці.

Кавоварка і цеглина. У вашу кавоварку замість кави насипано цегли.

Ось і все. Якщо вам вдалося досить яскраво побачити подумки ці картини, не складе труднощів запам'ятати увесь перелік. Пояснити це важче і довше, ніж зобразити.

А тепер спробуйте відновити весь ряд. Перше — килим; він негайно тягне за собою папір. За папером «втягається» пляшка і т. д. Ну як? Гадаю, що вам вдалося згадати все. Складіть новий перелік і перевірте себе.

Розумію, що ви звикли мислити логічно, а я змушую вас уявляти нелогічні образи. Ось 4 простих правила, які вам допоможуть.

1. Спотворюйте пропорції. Згадайте, як часто вживав слова «гігантський», «великий».

2. Уявляйте предмети в активній дії. Саме тому сигарети не просто вилітають з телефонної трубки, а нападають на вас.

3. Збільшуйте кількість предметів. Тому на телекрані ви бачите не одну, а багато ручок.

4. Міняйте функції предметів місцями. Цей прийом я пропонував вам особливо часто.

А тепер верніться до тесту № 1, який я пропонував на початку нашої розмови. Отже, який ваш результат зараз?

(Далі буде).